

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

41. Gertrvdis sacramentaliter absolui potest, dum ait, dolere se valde de peccatis commissis, etiamsi in specie nullu[m] etiam veniale exprimere valeat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

aut quantitate certa, ut præter alios notat ipse Layman loc. cit. num. .3.

XLI. Gertrudis rusticana fœmina accedit ad Confessionale, & ait, dolere se valde de peccatis commissis, & offensa DEI, verèque emendare se velle, interim nullum peccatum etiam veniale in specie exprimit, vel Confessarius examine comprehendit. Quaritur. An posset Sacramentaliter absoluī?

Videtur non posse. Ita omnes ferè Thomistæ, & alij apud Dianam 3. P. Tr. 3. Resol. 1. Tū quia Trident. Sess. 14. c. 5. requirit talem Confessionem, per quam status confitentis agnoscatur. Atqui hæc non est talis. Ergo &c. Tū quia Sacramentum Pœnitentiæ requirit determinatam materiam. Hic autem nulla talis datur. Ergo &c. Tum quia absolutio Sacramentalis necessariò debet saltem super aliqua peccata cadere directè. Sed in casu hoc non fieret istud. Ergo &c. Accedunt his Authortibus Suarez de Pœnit. D. 23. secl. 1. Coninck de Pœnit. D. 7. n. 6. Lay. l. 5. Tr. 6. c. 8. n. 8. & alij. Quatenus putant, talem posse quidem absoluī speculatiuē, non tamen practicē.

Resp. Gertrudem Sacramentaliter absoluī posse tam speculatiuē, quam practicē loquendo. Ita Reginaldus, Henriquez, & alij, quos citat & sequitur Diana loc. cit. quibus addo Card. de Lug. de Pœnit. D. 17. n. 8. & P. Dicastillo de Pœnit. D. 9. n. 744. etsi Authores isti

ferè loquantur de infirmo. Probatur responsio nostra absolutè. Tum quia, qui solum ministeret in genere, se fecisse aliquod peccatum mortale, & hoc ita confiteretur, deberet absolui, ut docet S. Thom. in 4. D. 21 q. 2. art. 1. & 2. Ergo etiam absolvendus est, qui absolutè confitetur, se peccasse, licet in specie obruditatem nihil exprimere valeat. Tum quia integritas confessionis quoad speciem, numerum, & circumstantias non est ita necessaria, quin iustis de causis sàpè possit omitti. Ergo à fortiori ob impotentiam vnde cunq; provenientem, quâ pœnitens non possit nisi in communione explicare peccatum, sufficiet ea confessio, ut censeatur formaliter integra. Tum quia si Gertrudis sic disposita absoluvi nequeat. Ergo non est obligata ad Confessionem toto anno faciendam, cum hæc Confessio non percipiatur nisi in ordine ad absolutionem Sacramentalem. Atqui hæc sequela non est admittenda. Ergo &c.

Ad 1. in Contrarium dicimus, Concilium requiri tam integrum Confessionem, quam hæc & nunc à pœnitente fieri potest, qualem etiam facit Gertrudis, ex eaque status huius sufficienter cognoscitur. Ad 2. Negamus Minorem. Nam dolor Gertrudis & Confessio, quæ sunt intrinseca materia Sacramenti, sunt actus singulares & omnino determinati, versanturq; circa peccata determinata, quæ ipse pœni-

Selectorum Casum Conscientiae. 505

pœnitens commisit, licet ob ruditatem suam exprimere nequeat. Ad 3. Directè in hoc casu remitti offendam diuinam, in qua omnia peccata in specie convenient, ideoq; etiam remittuntur aliquo sensu indirectè, licet postea explicitè confitenda sint, si in specie occurràt, & hoc sufficit ad essentiam Sacramenti. Ad Suarez, Coninck, & Lay; dicimus, si speculatiuè verum est, Gertrudem absolui posse, ut ipsi concedunt. Ergo etiam practicè. Nam in re moralitunc solùm dicitur aliquid speculatiuè verum, & non practicè, quando id, quod in speculatione consideratur, non potest exhiberi in praxi, quin aliqua contingat variatio: at verò quando omnino invariatum potest reduci ad praxin eâ ratione, quâ consideratur in speculatione, uti fit in præsentî, si speculativè verum est, practicè quoque verum censi debet.

XLII. Georgianus nuper triduo ante diem S. Iosephi ex errore vincibili sibi persuasit, predictum diem S. Iosephi Monachij in Bauaria non celebrari festiuè, cum tamen iussu Serenissimi & Reverendissimi Principis & Episcopi Frisingensis hoc anno festiuus ex omnibus Cathedris fuerit iam indicitus; adueniente igitur ipso die Iosephi omittit Sacrum, nullâ tunc amplius habens cogitationem de festo. Quaritur. An peccarit, non quidem actu, sed habitu agens contra conscientiam?

Videtur peccasse. Ita Rodriquez Tom. I.